

The Importance of Digitizing Archives in Ethnomusicological Research. Case study: Archives Internationales de Musique Populaire (AIMP), Geneva, Switzerland / Importanța digitizării arhivelor în cercetarea etnomuzicologică. Studiu de caz: Archives Internationales de Musique Populaire (AIMP), Geneva, Elveția

Andra PĂTRĂȘ

“Gheorghe Dima” National Academy of Music in Cluj-Napoca /
Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca
andra.patras@amgd.ro

ABSTRACT

This article wishes to investigate the phenomenon of folk music research in relationship to archive-specific activities, more precisely to the context of the technological development that led to the digitalization of archives. The importance of this endeavour is reflected by the multiple benefits offered by an archive comprising folk music content that goes through a digitization process. In the introduction, I offer an explanation of certain terms that describe the central points of this research, as well as some neologisms that are frequently used in the process of technological development (digitalization vs. digitization). I provide a brief descriptive framework of the beneficial effects brought about by the involvement of digital technologies in the ethnomusicological research, which are related to the study of an archive. Thereafter, I highlight the contribution made by Constantin Brăiloiu, by means of his professional pursuits, to the development of folkloristics, referring mainly to the founding of Archives Internationales de Musique Populaire. Based on my personal experience, I present the research conducted in the Geneva archives and present its content. By describing the “steps” that preceded the visit, the archives’ structure and by providing personal observations, we can regard this paper as a brief handbook, the perusal of which may be helpful before a research visit to this important archive.

Key words: archives, digitization, AIMP, research methods, Constantin Brăiloiu, ethnomusicology

1. INTRODUCTION

1.1 Terminology

Before highlighting several historical aspects regarding the organization of archives in general and some considerations on the *Archives Internationales de Musique Populaire* in particular, I should also briefly explain the notions, concepts, and terms I shall refer to in the course of this article. Thus, I wish to clarify possible confusions of the employed terminology, of certain neologisms. In order to accomplish this, I resort to relevant dictionaries and opinions found in the literature or in specialized articles.

The word **Archive** means: 1. “All the papers or documents belonging to an institution, a municipality, etc., which refer to their past activity” (*Explanatory*

REZUMAT

Lucrarea de față își propune să urmărească fenomenul cercetării muzicale folclorice în raport cu activitățile specifice unei arhive, mai concret cu contextul dezvoltării tehnologice care a implicat digitalizarea arhivelor. Importanța acestui deziderat se reflectă în multiplele beneficii pe care le oferă o arhivă ce cuprinde conținut muzical folcloric și care trece prin procesul de digitizare. În introducere, oferim o lămurire a unor termeni care constituie puncte centrale ale prezentei cercetări, precum și a unor neologisme des folosite în procesul de dezvoltare tehnologică (digitalizare vs. digitizare). Prezentăm pe scurt cadrul descriptiv asupra efectelor benefice rezultate din implicarea tehnologiilor digitale în cercetarea etnomuzicologică, care vizează studiul unei arhive. În continuare, punctăm contribuția pe care a avut-o Constantin Brăiloiu, prin demersurile sale profesionale la dezvoltarea științei folcloristicii, referindu-ne cu precădere la înființarea Arhivei Internaționale de Muzică Populară de la Geneva [Archives Internationales de Musique Populaire]. În urma experienței personale, expunem demersul de cercetare în arhiva de la Geneva și prezentăm conținutul acesteia. Prin descrierea „pașilor” premergători vizitei, a structurii arhivei și a furnizării de observații personale, putem considera prezenta lucrare un mic ghid orientativ, de parcurs înainte de efectuarea unei mobilități de cercetare la această importantă arhivă.

Cuvinte cheie: arhivă, digitizare, AIMP, metode de cercetare, Constantin Brăiloiu, etnomuzicologie

1. INTRODUCERE

1.1 Terminologie

Înainte de a puncta câteva aspecte istorice, de organizare a arhivelor în general și considerații referitoare la *Archives Internationales de Musique Populaire* în particular, se impune să facem o scurtă lămurire a noțiunilor, conceptelor și termenilor la care vom face referire pe parcursul articolului. Astfel, ne propunem să clarificăm posibilele confuzii ale folosirii terminologice, ale unor neologisme. Pentru acest deziderat, apelăm la dicționare și la opinii relevante regăsite în cărți sau în cadrul unor articole de specialitate.

Arhiva reprezintă: 1. „Totalitatea actelor sau documentelor unei instituții, unui oraș etc., care se referă la activitatea lor trecută” (*Dicționarul explicativ al limbii*

Dictionary of the Romanian Language); 2. “An ensemble of organically constituted (elaborated or received) documents referring to the history of a people, to the activity of an entity, to private persons, destined by their nature to be preserved; 3. A specially designed place for the collection of the documents produced by an entity, where they may be stored and researched; 4. An entity or a structural part of an entity that receives and stores documents, organizing the use thereof for scientific, economic, political, social purposes, etc.” (Mera, 2018, 42).

Archival science is a branch of history “whose sphere of research is represented by sources written on frail materials, on the basis of which fundamental and applicative research is conducted in order to identify optimal solutions for ordering, selecting, preserving, and using documents” (Mera, 2018, 42).

The research in an archive describes “the action of studying and making cards, according to various themes, for the documents in the archive fonds and collections with the purpose of knowing all the information that can satisfy the requirements of science and of cultural and educational activities” (Mera, 2018, 43).

Digitalization is the transformation of work processes and the creation of an environment for digital interactions, namely the use of digitized information (<https://webactiv.ro>). Once the analogue information has been digitized, it can be integrated and used subsequently in various *software* types as premises for automation. I provide several examples for a better understanding: sending an e-mail instead of mailing a letter; meetings in the virtual environment using Zoom, for instance, instead of a face-to-face meeting (*on-line* vs. *on-site*). The benefits of a digital process can be the increased efficiency, visibility, and precision of information.

Digitization means the transition from analogue data to digital formats, being the procedure by which data in analogue format is converted to electronic format (<https://nextservicesoftware.com>). Thus, a digital image or a digital shape of an object, a photograph or an audio material is created. Nowadays, digitization takes the form of binary figures, which are processed by a computer: “The digitization process of analogue signals takes place in two stages: the sampling, that is, the retaining of the signal in value groups delimited by certain time intervals and the quantization, which encodes the information preserved in digital entities called bytes” (Bălan, 2011, 72). Digitization is the process of collecting all the available information that is thus made available in a digital format.

Whereas digitization is the conversion of analogue formats into digital ones, digitalization deals with the automation of work processes.

1.2 The importance of digitizing physical archives

In line with the definition presented above, I try to outline a profile of musical archives and the importance they have in ethnomusicological research. The archiving of a material (documentary fonds, musical repertoire, audio fonds, etc.) requires an inventorying activity. The two actions – archiving and inventorying – are interdependent and represent a record of the past relying on real facts and documents that certify its events. Archives preserve various and useful information, like a written memory, to

române); „2. Ansamblu de documente constituite organic (elaborate sau primite) referitoare la istoria unui popor, la activitatea unei unități, la persoane particulare, destinate prin natura lor, a fi conservate; 3. Loc special amenajat unde sunt strânse documente rezultate din activitatea unei unități în vederea păstrării și cercetării lor; 4. Unitate sau parte structurală a unei unități, care efectuează primirea și păstrarea documentelor, organizând folosirea lor în scopuri științifice, economice, politice, sociale etc.” (Mera, 2018, 42).

Arhivistica este o ramură a istoriei „a cărei sferă de cercetare o constituie izvoarele scrise pe suporti friabili, pe baza cărora se efectuează cercetări fundamentale și aplicative în vederea stabilirii soluțiilor optime de ordonare, selecționare, conservare și valorificare a documentelor” (Mera, 2018, 42).

Cercetarea în arhivă presupune „acțiunea de studiere și fișare, pe diferite teme a documentelor din fondurile și colecțiile arhivistice în scopul cunoașterii tuturor informațiilor care pot răspunde cerințelor științifice și ale activității cultural-educative” (Mera, 2018, 43).

Digitalizarea reprezintă transformarea proceselor de lucru și crearea unui mediu pentru interacțiuni digitale, adică folosirea informațiilor digitizate (<https://webactiv.ro>). Odată ce informațiile analogice au fost digitizate, ele pot fi integrate și folosite ulterior în diverse aplicații *software* cu premise pentru automatizări. Oferim câteva exemple pentru o mai bună înțelegere: trimiterea unui e-mail în locul unei scrisori expediate prin poștă; întâlnirile în mediul virtual folosind platforma Zoom, spre exemplu, în locul unei întâlniri față-în-față (*on-line* vs. *on-site*). Beneficiile unui proces digital pot să fie eficientizarea, vizibilitatea și precizia informațiilor.

Digitizarea presupune tranziția de date analogice la formate digitale, fiind procedura prin care datele în format analog sunt convertite în format electronic (<https://nextservicesoftware.com>). Se creează o imagine digitală sau formă digitală a unui obiect, fotografie sau material audio. În zilele noastre, digitizarea datelor ia forma cifrelor binare, fiind procesate de un computer: „procesul de digitizare a semnalelor analogice se realizează în două etape: eșantionarea, adică reținerea semnalului în grupe de valori delimitate de anumite intervale de timp și cuantizarea, cea care codifică informația păstrată în entități digitale numite biți” (Bălan, 2011, 72). Digitizarea este procesul de colectare a tuturor informațiilor disponibile și făcute astfel accesibile într-un format digital.

Dacă digitizarea reprezintă convertirea formatelor analogice în cele digitale, digitalizarea tratează automatizarea proceselor de lucru.

1.2 Importanța digitizării arhivelor fizice

În conformitate cu definiția expusă, încercăm să conturăm un profil al arhivelor cu specific muzical și importanța pe care o au acestea în cercetarea etnomuzicologică. Arhivarea unui material (fond documentar, repertoriu muzical, fond audio etc.) presupune o activitate de inventariere. Cele două acțiuni – de arhivare și inventariere – sunt interdependente și reprezintă consemnarea trecutului bazat pe fapte reale și pe documente care certifică manifestările acestuia. Arhivele păstrează informații variate și utile, asemenea unei memorii scrise, la care cercetătorii se pot raporta în orice moment. Consultând arhiva în probleme de progres,

which researchers can resort at any time. Consulting an archive in matters connected to progress or with an intention to bring to light new information about a topic, a phenomenon can be documented in its chronological development, abiding by a certain type of logic.

In the field of ethnomusicology, the archiving activity comprises several stages that precede the storage of the materials (such as audio recordings, video recordings, photographs, manuscripts of papers, books, written documents, as well as various types of cards, musical transcriptions, etc.) and, afterwards, the organization of this inventory according to pre-established criteria. The action of archiving and storing documents is one of the essential purposes: "A folklore archive is a multidisciplinary research structure and pursues the professional collection, archiving and study of folklore at national level and its comparison to the folklore of minorities or other peoples" (Stoian-Irimie, and Stoian, 2017, 63). The archive is, therefore, one of the preservation centres of traditional culture, owning a material and immaterial inventory characterized by uniqueness, based on ethnological, ethnomusicological, and anthropologic documents.

Due to the evolution of technology, the employment of digital tools becomes a necessity also within archives, which, until the end of the 20th century, were designed to store physical documents. Returning to the stages, I shall enumerate the steps to be followed in creating a digital archive by means of digitization; in my paper *Etape ale demersului cercetării folclorice cu aplicabilitate la zona Munților Apuseni. De la culegere la editare* [Stages of folkloric research applied in the Apuseni Mountains area. From collecting to editing] I detailed aspects of such stages as the preparation, collection, processing, and editing a folkloric musical material, which also involve digital archiving (Pătraș, 2019, 56-64). In this paper, I exemplify an instance of field research of musical folklore that I attended in the time span 2010-2012 with a team led by PhD Professor Ioan Bocșa, in Alba county, where I could directly observe the stages:

- Recording the musical material; in the field they use a voice recorder for audio recording. At the same time, they write down the text of the sung tunes, together with the material's identification data (place, village, informer's name and age);
- Preparing and inventorying the material; when the documents collected in the field arrive at the research laboratory, they are transferred to an electronic storage device. The digitization activity is part of the process of inventorying and archiving according to the technological evolution;
- Organizing the chronologic material; once the content has been transferred onto a digital storage device, the researchers draft a correspondence table, where they record, in order, all the data referring to music, identification number of the recording, archiving number, informers, localization, text, music genre, and possible comments;
- Processing the information after a selection; the next stage is the musical transcription and desktop editing of the literary texts. Subsequently, the musical transcription is transferred to score editing software (such as Sibelius);
- Electronic archiving of the musical material; the recordings transferred from the voice recorder receive an identification number, which is later deleted, while the

sau cu intenția de a scoate la lumină noi informații despre un subiect, se realizează o documentare a fenomenului aflat în desfășurare cronologică și după o anumită logică. În domeniul etnomuzicologiei, activitatea de arhivare presupune câteva etape premergătoare depozitării materialelor (de tipul înregistrărilor audio, înregistrărilor video, a fotografiilor, a manuscriselor unor lucrări, a cărților, a documentelor scrise, precum diverse tipuri de fișe, transcrieri muzicale etc.) și, ulterior, organizarea acestui patrimoniu după criterii prestabilite. Acțiunea de arhivare și păstrare a documentelor reprezintă unul dintre scopurile esențiale: „Arhiva de folclor este o structură de cercetare multidisciplinară și are ca scop culegerea, arhivarea și studierea la un nivel profesional a folclorului pe plan național și compararea acestuia cu folclorul minorităților sau cu folclorul altor popoare” (Stoian-Irimie și Stoian, 2017, 63). Arhiva reprezintă, așadar, unul dintre centrele de păstrare a culturii tradiționale, deținând un patrimoniu material și imaterial cu caracter de unicat, bazat pe documente etnologice, etnomuzicologice și antropologice.

Odată cu evoluția tehnologică, utilizarea instrumentelor digitale devine o necesitate și în cadrul arhivelor, care, până la finalul secolului XX, aveau ca scop păstrarea documentelor fizice. Revenind la etape, enumerăm pașii de urmat în întocmirea unei arhive digitale, creată prin procedeu de digitizare; în studiul nostru, *Etape ale demersului cercetării folclorice cu aplicabilitate la zona Munților Apuseni. De la culegere la editare* se regăsesc detaliate aspecte ale etapei de pregătire, de culegere, de prelucrare și de editare a unui material muzical folcloric, procese ce implică și arhivarea digitală (Pătraș, 2019, 56-64). În cazul de față, luăm ca exemplu un moment de cercetare în teren a folclorului muzical la care am participat în perioada 2010-2012 alături de echipa prof. univ. dr. Ioan Bocșa, în județul Alba, observând în mod direct etapele:

- Înregistrarea materialului muzical; în teren se folosește reportofonul pentru înregistrarea audio. În același timp, se notează textul melodiilor cântate, alături de datele de identificare a materialului (localitate, sat, numele informatorului, vârsta);
- Pregătirea și inventarierea materialului; odată ajuns în laboratorul de cercetare cu documentele din teren, acestea se trec pe suport electronic. Activitatea de digitizare face parte din procesul de inventariere și arhivare adaptat evoluției tehnologice;
- Organizarea materialului cronologic; odată descărcat conținutul pe suport digital, urmează întocmirea unui tabel de corespondență, unde sunt trecute, în ordine, toate datele referitoare la muzică, număr de identificare al înregistrării, număr de arhivare, informatori, localizare, text, gen muzical și eventuale observații;
- Prelucrarea materialului în urma unei selecții; urmează etapa de transcriere muzicală și tehnoredactare a textelor literare. Ulterior, transcrierea muzicală se transferă într-un program de editat partituri (de exemplu, programul Sibelius);
- Arhivarea electronică a materialului muzical; înregistrările descărcate de pe reportofon primesc un număr de identificare, ulterior acest număr este șters și

audio file is saved with all the identification data recorded in the correspondence table, thus drafting an electronic index card. The card comprises: the title of the piece, the archive number, the name and age of the informer, the village, the county, the music genre, the year it was collected, the identification number or other comments, the name of the collector, the name of the person who transcribed the music and the text (see Figure 1).

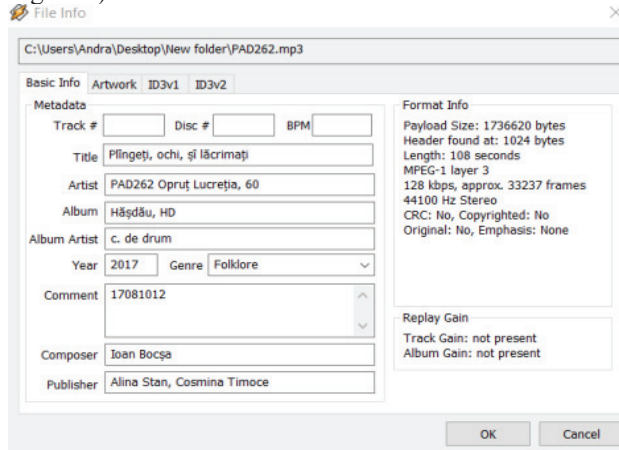

Figure 1: Winamp archiving file

If we have a physical archive which is going to be digitized, the process includes other stages as well:

- Selecting the material that is going to be preserved and saved digitally, by scanning;
- Organizing the files; once the documents have been scanned or the audio files digitized, they are saved according to a structure, including specific file names and supplementary descriptive information where appropriate;
- Finding a location for the stored material; it is recommendable to save the materials not only in the PC memory, but also in another virtual environment (such as *Google Drive*).

The accomplishment of these stages leads to the establishment of a database with an archiving system, which will facilitate searching and will group the archived material according to certain parameters. This modern method gives ethnomusicologists access to information from any place and ensures the longevity of the material. Hereinafter, I highlight the benefits of establishing a digital archive within an institution of traditional music.

- The documents can be permanently accessed from any geographic location;
- The access is not restricted, like in situations where materials can only be consulted on-site or borrowed for a limited period of time;
- The costs are lower, as the physical travel to the archive's building is not necessary;
- The archive material can be preserved and stored in optimal conditions;
- Multiple search options are created based on the information in the electronic card;
- The quality of documents and audio files is increased due to the advanced technologies used in the digitization process;

fișierul audio se salvează cu toate datele de identificare regăsite în tabelul de corespondență, întocmindu-se fișa electronică de arhivă. Fișa cuprinde: titlul piesei, numărul de arhivă, numele și vârsta informatorului, satul, județul, genul muzical, anul culegerii, numărul de identificare sau alte observații, numele culegătorului, numele persoanei care a transcris muzica și textul (vezi Figura 1).

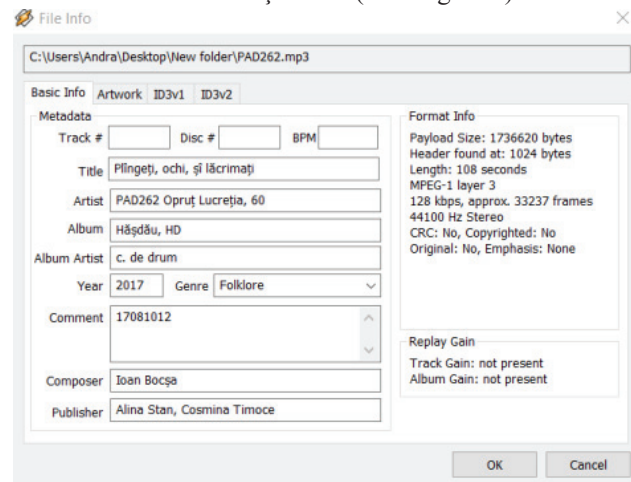

Figura 1. Fișă de arhivare electronică în programul Winamp

În situația în care avem o arhivă fizică, care urmează a fi digitizată, procesul cuprinde și alte etape:

- Selectarea materialului care urmează a fi păstrat și salvat digital, prin scanare;
- Organizarea fișierelor; odată documentele scanate sau fișierele audio digitizate, acestea se salvează conform unei structuri, cu denumiri de fișiere specifice și cu eventuale informații descriptive adăugate;
- Localizarea materialului stocat; se recomandă să se salveze, pe lângă memoria PC-ului și într-un alt mediu virtual (ex. *Google Drive*).

Realizarea acestor etape are ca rezultat formarea unei baze de date cu un sistem de arhivare, ce va ușura munca de căutare și va grupa materialul arhivat după anumiți parametri. Totodată, această modalitate modernă facilitează accesarea de pretutindeni în scopul cercetării etnomuzicologice și siguranța unei longevități a materialului. În continuare, marcăm beneficiile întocmirii unei arhive digitale la nivelul unei instituții cu profil muzical tradițional.

- Accesarea permanentă a documentelor din orice locație geografică;
- Nerestricționarea accesului prin oferirea materialelor doar la sediu sau de un termen limitat de împrumut;
- Reducerea costurilor presupuse de deplasare fizică la sediul arhivei;
- Conservarea și păstrarea, în condiții optime, a materialelor din arhivă;
- Crearea de multiple opțiuni de căutare pe baza informațiilor din fișa electronică;
- Creșterea calității documentelor/fișierelor audio datorită tehnologiilor avansate folosite în procesul de digitizare;

- The materials are more easily disseminated in digital format on various devices;
- Financial income can be derived by producing audio-video materials or selling related rights for various publications;
- Contamination with bacteria specific to old documents is avoided;
- Researchers/students/teaching staff can continue their activity in optimal conditions, in the current context of the COVID-19 pandemic, thanks to the digital archives that provide access to basic information.

The digitalization process of the folkloric material that exists in the physical archives offers multiple advantages, as I mentioned previously. As regards the awareness in relationship to this accessibility, we encounter at least two attitudes: one that favours the widest possible access to these databases; thus, the technological digitalization procedures were accomplished as soon as possible; and one hermetic, where the sense of property is stronger, and the access to archive documents is conditioned by visits to the archive's building. Regarding this attitude of attachment to the immaterial cultural heritage, we find several aspects described in the article *Review Essay: DIY Music Archiving*, referring to the "reciprocal emotional relationship between an individual and the archive materials" (p. 520).

2. CONSTANTIN BRĂILOIU'S CONTRIBUTIONS

Constantin Brăiloiu (Figure 2) was born on August 13th, 1893 and attended schools abroad from an early age, first in Austria and Switzerland (1901-1912), and then in Paris (1912-1914). He was first interested in composition, and later conducted a rich theoretical activity. Together with George Enescu, Dumitru George Kiriac, Dimitrie Cuclin, Mihail Jora, etc. he lay the foundations of the Society of Romanian Composers. He also initiated the first steps to establish author's rights for composers. Being the supervisor of the Folklore Archive of the Society of Romanian Composers Brăiloiu proved to be a good organizer and at the same time a good theorist with an inclination for the fundamental principles of the field. His organizational skills became obvious in his collecting and ordering the folk songs of the Folklore Archive, founded in 1928, which until World War I came to comprise approximately 30.000 songs from all areas of the country. The Archive's collection is important not only in terms of size, but also in terms of scientific quality. Unfortunately, many of the materials in the collection have remained so far unpublished, due to a lack of specialists who can perform the music transcription. What has been published consists of merely several melodies inserted in theoretical studies authored by Brăiloiu and a few of his co-workers. A few of Brăiloiu's students helped him collect the materials (Bîrlea, 1974, 513), such as Harry Brauner, Ilarion Cocișiu, Emilia Comișel, and Tiberiu Alexandru – disciples who carried on the research of musical folklore at very high standards.

- Facilitatea diseminării materialelor în variantă digitală pe diferite suporturi;
- Valorificarea financiară prin producție de materiale audio-video sau vânzarea de drepturi conexe pentru varii publicații;
- Evitarea contaminării cu bacterii specifice existente pe documentele vechi, în general;
- Continuarea activității cercetătorilor / studenților / cadrelor didactice în condiții optime, în contextul actual al pandemiei (COVID-19), datorită arhivelor digitale și având acces astfel la informațiile primare.

Procesul de digitalizare a materialului folcloric existent în arhivele fizice prezintă o multitudine de avantaje, cum am menționat anterior. La nivel de conștientizare a accesibilității, întâlnim cel puțin două atitudini: una, care prevede accesul cât mai mare la aceste baze de date; astfel, procedurile tehnologice de digitalizare s-au făcut cât de curând s-a putut; iar cealaltă ermetică, prin care simțul proprietății este mai accentuat, iar accesul la documentele de arhivă este condiționat de vizite la sediul arhivei. Legat de această atitudine de atașament față de patrimoniul cultural imaterial, găsim mai multe aspecte surprinse în articolul *Review Essay: DIY Music Archiving*, referitoare la „relația emoțională reciprocă dintre un individ și materialele din arhive” (p. 520).

2. CONTRIBUȚIILE LUI CONSTANTIN BRĂILOIU

Constantin Brăiloiu (Figura 2) s-a născut în 13 august 1893 și de timpuriu a fost dus la studii în străinătate, mai întâi în Austria și Elveția (1901-1912), iar apoi la Paris (1912-1914). Se ocupă de compoziție, iar ulterior dezvoltă o bogată activitate teoretică. Împreună cu George Enescu, Dumitru George Kiriac, Dimitrie Cuclin, Mihail Jora etc., pune bazele Societății Compozitorilor Români. Tot la inițiativa lui Brăiloiu s-au făcut demersuri pentru înființarea drepturilor de autor pentru compozitori. Aflat la conducerea Arhivei de Folclor a Societății Compozitorilor Români, Brăiloiu s-a dovedit a fi un bun organizator și totodată un bun teoretician aplecat spre principiile fundamentale ale disciplinei. Calitățile de organizator au ieșit la iveală prin culegerea și orânduirea melodiilor populare din Arhiva de Folclor, întemeiată în 1928, care până în anii Războiului a ajuns la aproximativ 30.000 de melodii din toate zonele țării. Colecția Arhivei este însemnată nu numai numeric, ci și în ceea ce privește calitatea științifică. Din păcate, colecția a rămas deficitară în privința publicării materialelor, deficit datorat lipsei de specialiști în domeniul transcrierii muzicale. Ceea ce s-a publicat sunt câteva melodii inserate în studiile lui teoretice și a câtorva colaboratori. În culegere, Brăiloiu a fost ajutat de elevii lui (Bîrlea, 1974, 513). De amintit aici sunt numele lui Harry Brauner, Ilarion Cocișiu, Emilia Comișel sau Tiberiu Alexandru, discipoli care au continuat studiul folclorului muzical la un nivel foarte înalt.

Figure 2. Personal photograph taken at the Geneva Ethnography Museum (showing a field recording session in village Drăguș in 1929, from right to left Mihai Pop, Constantin Brăiloiu, an informer, Matei Socor, Rafila Iurcovan, original photograph: Iosif Berman)

On February 26th, 1944, Constantin Brăiloiu inaugurated, in Geneva, the *Archives internationales de musique populaire*, together with professor Eugène Pittard, who was the then director of the Ethnography Museum in Geneva, an institution that he managed until the end of his life. One of his desires was to establish a “central body” (Comișel, 1996, 61) that would facilitate compared studies in ethnomusicological research, a desire that was fulfilled in Geneva. The initial purpose of the archive was to collect, study, and compare traditional music from all over the world. After the establishment of the archive, it was meant to be a storage place for musical materials from all over the world; he also advocated the collection of musical materials, in order to increase their quantity: “he managed the organization of the archive by the same method he used in his home country, with the financial support of UNESCO” (Comișel, 1996, 63). Under the auspices of the Geneva archive, he edited a large number of records that contain Romanian folklore.

Brăiloiu’s essential contribution is in the field of methodology, due to the work he invested in perfecting the methods and techniques of research and by imposing new orientations in the interpretation of the folkloric phenomenon and of its evolution. The musical material collected by him was systematized and classified according to his own method, which was later adopted by Hungarian and Bulgarian specialists. The novelty resides in the correlation of folk songs to social phenomena. Concretely, he required the listing of the informer’s name, age, and occupation, and then of data on the folkloric “product” – in other words a “biology” of it (Bîrlea, 1974, 516). Thereby, the song received an identity, and an approximate inference could be made regarding its age, origin, function, circulation, or other references of an aesthetic nature. He also traced the frequency of the detected repertoire within a community, by attending events where it was performed or by doing additional research. His method seems to be applicable rather in socio-musical terms, as the data so collected was very helpful in configuring the repertoire of a certain area. Brăiloiu asserted: “We collect everything, we

Figura 2. Fotografie personală capturată la Muzeul de Etnografie din Geneva (este surprinsă o sesiune de înregistrare în teren în satul Drăguș 1929, de la dreapta la stânga Mihai Pop, Constantin Brăiloiu, un informator, Matei Socor, Rafila Iurcovan, foto original: Iosif Berman)

În 26 februarie 1944, Constantin Brăiloiu a inaugurat, la Geneva, Arhiva Internațională de Muzică Populară, împreună cu profesorul Eugène Pittard, la acea vreme director al Muzeului de Etnografie din Geneva, instituție pe care a condus-o până la sfârșitul vieții. Una din dorințele sale a fost să fondeze un „for central” (Comișel, 1996, 61), cu scopul de a facilita studiile comparate în cercetarea etnomuzicologică, acest deziderat găsindu-și realizarea la Geneva. Scopul inițial al arhivei a fost să culegă, să studieze și să compare muzica populară din întreaga lume. Odată înființată arhiva, aici aveau să se depună materialele muzicale din toate colțurile lumii; de asemenea, a îndemnat la culegere pentru a spori cantitativ materialele muzicale: „acesta se ocupă de organizarea arhivei după metoda sa utilizată și în țară, fiind sprijinit, din punct de vedere material, de UNESCO” (Comișel, 1996, 63). Sub auspiciile arhivei de la Geneva, el editează un număr mare de discuri ce conțin folclor românesc.

Contribuția esențială a lui Brăiloiu este în domeniul metodologiei, prin munca sa pentru perfecționarea metodelor și tehnicilor de cercetare și prin impunerea unor noi orientări în interpretarea fenomenului folcloric și a evoluției lui. Materialul muzical cules de el a fost sistemizat și clasificat după metoda personală, preluată ulterior și de specialiști maghiari sau bulgari. Noutatea este surprinsă în corelarea cântecului popular cu fenomenul social. Concret, el cere consemnarea numelui, vârstei și a ocupației informatorului și mai apoi solicită date despre „produsul” folcloric – o „biologie” a sa (Bîrlea, 1974, 516). Prin aceasta, cântecul primea o identitate, putându-se face o aproximație privitoare la vechimea lui, originea, funcția, gradul de răspândire sau alte referințe de ordin estetic. De asemenea, el urmărește frecvența repertoriului detectat într-o comunitate, prin asistarea la prilejul de manifestare sau prin anchetarea suplimentară. Metoda sa pare a se recomanda mai mult de ordin socio-muzical, datele astfel adunate au fost de mare ajutor în configurarea repertoriului unui teritoriu: „Culegem tot, culegem pe de o parte toată muzica, și pe

collect on the one hand all the music and, on the other hand, all the facts, all the information, all that has anything to do with the music, no matter how little. This material will probably not go to print entirely, but we need it for the research”, (Bîrlea, 1974, 516). His records about his collection method rose awareness in the literature and the conferences in the field, such as *Metoda de cercetare folclorică* [Method of folkloric research] in 1928, *Schiță a unei metode de folclor muzical* [Sketch of a musical folklore method] in 1931, *Modele de fișe de observație* [Models of observation cards] in 1939 – in collaboration with Henri H. Stahl (Brăiloiu, 1979, 6). Some of the issues approached here refer to the sociological aspects of folklore collection, to how the method can become a means of research for sociological knowledge, as he was, like Bogdan Petriceicu Hașdeu and Dumitru Caracostea, extremely interested in researching the beginnings, the roots of archaic folk songs.

3. CASE STUDY: ARCHIVES INTERNATIONALES DE MUSIQUE POPULAIRE [AIMP]

Hereinafter I wish present the structure of the Geneva Archive, focusing on the digital innovations I found there and, implicitly, on their benefits, in the context of the technological evolution. I shall also present the steps that precede the physical access to this archive, from the viewpoint of my personal experience. The contact that preceded the actual study in the Archive was established by the following methods:

1. Previous documentation about the Archive – using web resources and relevant articles about the Archive; as a first step, I accessed official websites (thus, I found out that there are two institutions with official websites which possess information on AIMP); the next step was to peruse the literature, in which I found relevant historical data that helped me to understand the historical context;
2. The specific conversation – carried on via e-mails with AIMP employees, which helped clarify my requests and organize my work visit;
3. The indirect interview method – discussions with employees and heads of department/institution in the visited institutions;
4. Consulting the material in the physical Archive – direct observations about the criteria of organization, structuring, and use of the (documentary and audio) fonds.

In this article I shall refer mainly to the first three perspectives; I shall detail my comments on the consulted materials from a scientific analytical perspective, in a future paper, as they specialize in the musical aspects (collections and tools of the folklore research method) of researching Brăiloiu's fonds. My goal is, therefore, that my article should record, like a guide, the steps that have to be taken in order to access the Archive and the technological tools that made this endeavour possible.

From 2 to 9 September 2021, I paid a research visit to AIMP. The desire and curiosity to consult the materials stored in this archive were aroused during the research I

de altă parte toate faptele, toate informațiile, tot ce e cătuși de puțin în legătură cu muzica. Acest material nu va vedea probabil întreg lumina tiparului, dar pentru studiu, avem nevoie de el”, afirma Brăiloiu (Bîrlea, 1974, 516). Consemnările sale despre metoda de culegere au avut ecou în publicațiile sau conferințele susținute pe această temă, precum *Metoda de cercetare folclorică* în 1928, *Schiță a unei metode de folclor muzical* în 1931, *Modele de fișe de observație* în 1939 – în colaborare cu Henri H. Stahl (Brăiloiu, 1979, 6). Câteva dintre problematicile expuse aici se referă la aspectele sociologice ale culegerii folclorului, felul în care metoda poate deveni mijloc de cercetare în scopul cunoașterii sociologice, fiind și el, alături de Bogdan Petriceicu Hașdeu și Dumitru Caracostea, intens preocupat de problema începuturilor, a rădăcinilor melodiilor populare arhaice.

3. STUDIU DE CAZ: ARCHIVES INTERNATIONALES DE MUSIQUE POPULAIRE [AIMP]

În continuarea articolului, prezentăm structura Arhivei din Geneva, concentrându-ne pe inovațiile digitale regăsite aici și, implicit, a beneficiilor acestora, în contextul evoluției tehnologice. De asemenea, vom prezenta și pașii premergători accesării fizice a acestei arhive, prin prisma experienței personale. Contactul premergător studiului propriu-zis în Arhivă s-a realizat prin următoarele modalități:

1. Documentarea prealabilă despre Arhivă – prin intermediul surselor webografice și a articolelor relevante referitoare la Arhivă; ca prim pas, am accesat site-urile oficiale (astfel, am aflat că sunt două instituții cu site-uri oficiale, care dețin informații despre AIMP); pasul următor a fost parcurgerea bibliografiei, în care am găsit date istorice relevante pentru a înțelege contextul istoric;
2. Conversația specifică – prin intermediul schimburilor de e-mail-uri cu personalul angajat al AIMP pentru a-mi clarifica cerințele și a organiza vizita de lucru;
3. Metoda interviului indirect – discuții purtate cu angajații și șefii de departament/instituție a instituțiilor vizitate;
4. Consultarea materialului din Arhiva fizică – observații directe cu privire la modul de organizare, structurare și folosire a fondurilor (documentare și audio).

În prezentul material vom face referire, cu precădere, la primele trei perspective; observațiile despre materialele consultate le vom detalia dintr-o perspectivă analitică științifică, într-o viitoare publicație, fiind specializate pe aspectele muzicale (culegeri și instrumente de lucru ale metodei de cercetare a folclorului) ale studierii fondului lui Brăiloiu. Ne propunem, așadar, ca prezentul material să surprindă, asemenea unui îndreptar, pașii ce trebuie urmați în vederea accesării Arhivei și instrumentarul tehnologic care a facilitat acest demers.

În perioada 2-9 septembrie 2021, am efectuat o mobilitate de lucru la AIMP. Dorința și curiozitatea de a consulta materialele existente în această arhivă a venit din timpul cercetărilor pentru finalizarea studiilor de doctorat, când m-am ocupat de clasificarea și sistematizarea pieselor din

did in order to finish my doctoral thesis, when I worked to classify and systemize the Maramureș pieces by Tiberiu Brediceanu and Béla Bartók. However, while studying the literature, I read in very many sources and references about Brăiloiu's contributions. In order to answer these personal questions, I started to gather information on the Archive, and eventually I paid the documentation visit.

Accessing the institution's site and starting a correspondence with its employees, I discovered that, at present, Brăiloiu's archive of documents and recordings is stored in two different institutions:

- The written documents fonds is located in the city's archive, *Archives de la Ville de Genève* (www.archives.geneve.ch);
- The audio fonds is located at *Musée d'ethnographie de Genève* [abbreviated as MEG] (www.ville-ge.ch).

As additional information, I also encountered the same method for instance in Budapest, being used in the archive of Béla Bartók's inventory. As far as the research visit to Geneva is concerned, before the physical trip, I had to file a written request, specifying the documents I wanted to consult. The site of the city's Archive provides a very detailed index of AIMP's content; at the same time, I made an appointment with the head of the Ethnomusicology Department of the Ethnography Museum.

Figure 3. Building of Archives de la Ville de Genève. Photograph from my personal archive

Figure 4. Building of Musée d'ethnographie de Genève. Photograph from my personal archive

Archives de la Ville de Genève (see Figure 3) is located in the old town, a beautiful area, with imposing historical buildings. This is the place where the AIMP paper documents have been stored since 2011; they can be consulted based on an appointment. Thus, the documents are currently preserved and administered by the archive's staff and are kept organized according to the documents' content, in boxes and files, each bearing a quota, with a unique identification number (Figure 5).

Maramureș ale lui Tiberiu Brediceanu și Béla Bartók, însă în etapa de parcurge a bibliografiei, am lecturat, în foarte multe surse și referințe despre contribuțiile lui Brăiloiu. Pentru a răspunde acestor interogații personale, am început demersul de documentare despre Arhivă, ca apoi să ajung să și efectuez vizita de cercetare.

Accesând site-ul instituției și începând o corespondență cu personalul angajat, am constatat că, în prezent, arhiva de documente și înregistrări ale lui Brăiloiu este divizată la două instituții:

- Fondul de documente scrise se găsește la Arhiva orașului, *Archives de la Ville de Genève* (www.archives.geneve.ch);
- Fondul audio se găsește la *Musée d'ethnographie de Genève* [folosim abrevierea MEG] (www.ville-ge.ch).

Ca o paranteză, același tip de practică l-am întâlnit, spre exemplu, și la Budapesta, în legătură cu patrimoniul arhivei lui Béla Bartók. Revenind la vizita de cercetare în Geneva, premergător deplasării fizice, a fost nevoie să trimit o solicitare scrisă cu documentele pe care doresc să le consult. Pe site-ul Arhivei orașului se găsește un cuprins foarte detaliat al conținutului AIMP; în același timp, am stabilit o întâlnire cu șeful departamentului de Etnomuzicologie al Muzeului de Etnografie.

Figura 3. Clădirea Arhivei orașului Geneva [*Archives de la Ville de Genève*]. Fotografie din arhiva personală

Figura 4. Clădirea Muzeului de Etnografie din Geneva [*Musée d'ethnographie de Genève*]. Fotografie din arhiva personală

Archives de la Ville de Genève (vezi Figura 3) este situată în orașul vechi, o zonă frumoasă, cu clădiri istorice impunătoare. Aici s-au depozitat, din 2011, documentele pe hârtie ale AIMP; acestea pot fi consultate în urma unei programări. Astfel, documentele sunt în prezent conservate și gestionate de către personalul arhivei și se păstrează organizate în funcție de conținutul documentelor, în cutii și dosare, fiecare purtând o cotă, cu număr unic de identificare (Figura 5).

Figure 5. Images of files and boxes in AIMP. Photograph from my personal archive

The detailed description of the files' content, which can be consulted on the website, is particularly useful in order to get information on the materials' content. The digitization of the structure and description of the physical files in a detailed manner helps users to find out, as soon as they begin searching, whether a file's content is relevant to them. Within the general structure of the archive, AIMP's quota is 350.C.7 (see Figure 6) and comprises 3 large subchapters (350.C.7.1 General administration; 350.C.7.2 Activities; 350.C.7.3 Files relating to Constantin Brăiloiu), on the whole 55 boxes or files, structured as sub-chapters. The description of each file's content comprises: the quota number, followed by the file's title, the storage type, the documents' dating (in chronological order), the file's technical characteristics (whether the documents are fragile), and the presentation of the files' content (the document type).

Figura 5. Imagini cu dosarele și cutiile din AIMP. Fotografie din arhiva personală

Descrierea detaliată a conținutului dosarelor, ce poate fi consultată pe site, este deosebit de utilă pentru informarea asupra conținutului materialelor. Digitizarea structurii și descrierii dosarelor fizice într-o manieră amănunțită este foarte utilă pentru a înțelege, încă de la primele căutări, dacă conținutul unui dosar este de interes. În cadrul structurii generale a Arhivei, AIMP este cotate la numărul 350.C.7 (vezi Figura 6) și cuprinde 3 subcapitole mari (350.C.7.1 Documente generale administrative; 350.C.7.2 Activități; 350.C.7.3 Fondul personal al lui Constantin Brăiloiu), în total 55 de cutii sau dosare, structurate ca sub-subcapitole. Descrierea conținutului fiecărui dosar cuprinde: numărul de cotă, urmat de titlul dosarului, tipul de depozitare, datarea documentelor (în ordine cronologică), caracteristicile tehnice al dosarului (dacă sunt documente fragile) și prezentarea conținutului dosarelor (tipul de documente).

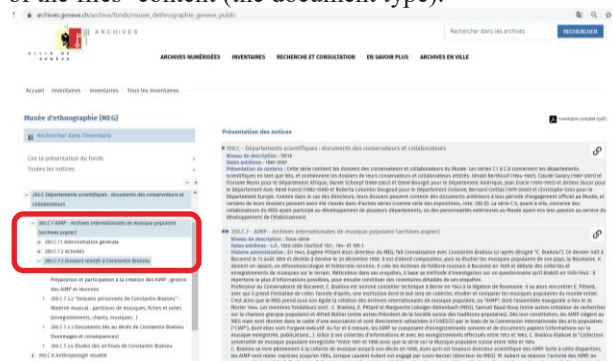

Figure 6. Print-screen with the AIMP structure on the website

The content of Files related to Constantin Brăiloiu (350.C.7.3) includes such documents as: the correspondence he received by mail from various countries (Switzerland, France, Norway, Germany, Brazil, Romania, Sweden, Belgium, Japan), written in French, English, German, Italian, Romanian; newspaper articles on the establishment of AIMP and the Universal folk music collection; various other newspaper articles; minutes; sheet music; musical transcriptions of songs collected by Brăiloiu from Romania, Switzerland, and France (I noticed multiple variants of transcription – three or four transcription variants for the same song); a notebook with field notes (Drăguș); working tools (phonograph card, informer card, questionnaires); typed manuscripts of some studies; conference booklets; invitations to scientific events; various photographs; photographic reportage (burial ritual in Drăguș); annotations from congresses related to the debated themes; notes on music pieces belonging to Romanticism.

Constantin Brăiloiu had an inclination for researching the burial repertoire. In 1932, he published *Despre bocetul de*

Figura 6. Print-screen cu structura AIMP de pe site

Conținutul Fondului de documente personale ale lui Constantin Brăiloiu (350.C.7.3) vizează documente precum: corespondența primită prin scrisori din mai multe țări (Elveția, Franța, Norvegia, Germania, Brazilia, România, Suedia, Belgia, Japonia), tehnoredactate în limbile franceză, engleză, germană, italiană, română; articole de ziare despre înființarea AIMP și despre Colecția universală de muzică populară; diverse alte articole din ziare; procese verbale; partituri; transcrieri muzicale ale cântecelor culese de Brăiloiu din România, Elveția sau Franța (am remarcat transcrierea în mai multe variante – trei sau patru variante de transcriere a aceleiași melodii); agendă cu notițe din teren (Drăguș); instrumente de lucru (fișă de fonograf, fișă de informator, chestionare); manuscrise dactilografiate ale unor studii; broșuri de la conferințe; invitații la evenimente științifice; fotografii diverse; reportaj fotografic (ritual funebru Drăguș); notițe de la congrese pe marginea unor teme discutate; notițe despre lucrări muzicale ale muzicii din Romanticism.

Constantin Brăiloiu a avut o aplecare înspre cercetarea repertoriului funebru. În 1932, a publicat *Despre bocetul de*

la Drăguș [On the lament from Drăguș], a study which is a model of folkloric research. The study analyzes the phenomenon under all of its aspects: it depicts the lament starting from its terminology, then goes on to its aesthetic aspects, to the social position of the lamenting women in the village community, and to the analysis of the laments. The laments are transcribed with additional musical signs, which Bartók also used, and the text is notated with the local pronunciation, using diacritics. At the end, it brings conclusions on the longevity of the musical and literary elements. In the same context, he also published *Bocetele din Oaș* [Laments from Oaș], in 1937. Another important activity in his field of research was the issue of rhythm. In this sphere, he published, in the course of time, three important studies: *Le giusto syllabique* in 1948, *Le rythme aksak* in 1952, and *La rythmique enfantine* in 1954 (Brăiloiu, 1967). In the Archive's files, I found documents, transcriptions, and manuscripts, about the studies mentioned above.

Musée d'ethnographie de Genève is located in a modern building (see Figure 4) at a small distance from the city's Archive, that can be covered within a ten-minute walk. The museum possesses Brăiloiu's audio fonds, with a collection of approximately 3.000 pieces, made up of his personal field recordings and other recordings received from specialized institutions from all over the world. On the whole, the audio archive amounts to approximately 18.000 phonograms of all kinds (wax cylinders, 78rpm recordings, LPs, recorder tapes, CDs, etc.). The collection has been digitized and can be found in a database on the site (partially) and on the devices in the building (integrally). The museum accommodates a library and a room reserved for the outer public (see Figure 7), a room named *Salon de Musique*, where the database can be accessed and all these recordings can be listened to. The site provides only a part of these recordings, associated with a detailed description, which contains information about them: the identification number, the region, the village or city, the continent, and the continent's region, the title of the storage device it was published on, the informer's name, the genre of the piece, the instrument/voice, the collection, the editor, the place of editing, the producer, the producer's place, the collector's name and the year of collection. The recording is uploaded under the electronic card (see Figure 8).

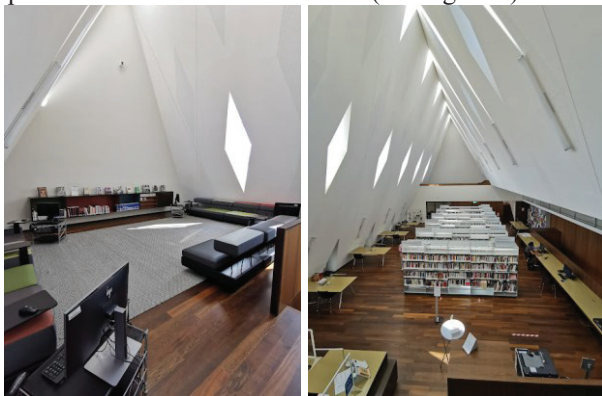

Figure 7. On the left, *Salon de Musique*; on the right, the library inside the MEG. Photograph from my personal archive

de la Drăguș, studiu ce este un model de cercetare folclorică. În studiu este urmărit fenomenul sub toate aspectele sale: este prezentat fenomenul bocitului, de la terminologie, la aspectele lui estetice, la fenomenul social ce privește poziția bocitoarelor în comunitatea sătească și până la analiza bocetelor. Bocetele sunt transcrise cu semne suplimentare muzicale, folosite și de Bartók, iar textul este notat cu pronunția locală, folosind semne diacritice. La final, aduce concluzii referitoare la statornicia elementelor muzicale și literare. Tot din acest domeniu, a publicat *Bocetele din Oaș*, în 1937. O altă preocupare importantă din spectrul său de cercetare a fost problematica ritmului. În acest domeniu, a publicat, de-a lungul timpului, trei studii importante: *Le giusto syllabique* în 1948, *Le rythme aksak* în 1952 și *La rythmique enfantine* în 1954 (Brăiloiu, 1967). În dosarele Arhivei, am găsit documente, transcrieri și manuscrise, despre lucrările menționate anterior.

Musée d'ethnographie de Genève este situat distanță mică față de Arhiva orașului, aproximativ 10 minute în plimbare, fiind găzduit într-o clădire modernă (vezi Figura 4). Muzeul deține fondul audio al lui Brăiloiu, având o colecție de aproximativ 3.000 de piese, alcătuită din înregistrările proprii din teren și din alte înregistrări primite de la instituțiile specializate din întreaga lume. În total, arhiva audio însumează aproximativ 18.000 de fonograme de toate tipurile (cilindri de ceară, 78rpm, LP-uri, benzi de magnetofon, CD-uri etc.). Colecția a fost digitizată și se găsește într-o bază de date pe site (parțial) și pe *device*-urile din incintă (integral). În cadrul muzeului există o bibliotecă și o sală (vezi Figura 7) destinată publicului din exterior, sală numită *Salon de Musique*, unde se poate accesa baza de date și se pot asculta toate aceste înregistrări. Pe site sunt făcute publice doar o parte din înregistrări, asociate cu o descriere amănunțită, ce conține informații despre înregistrări: numărul de identificare, țara, regiunea, localitatea, continentul și regiunea continentală, titlul suportului unde a fost publicat, numele informatorului, genul piesei, instrumentul/vocea, colecția, editorul, locul editării, producătorul, locul producătorului, numele culegătorului și anul culegerii. Înregistrarea este încărcată sub fișa electronică (vezi Figura 8).

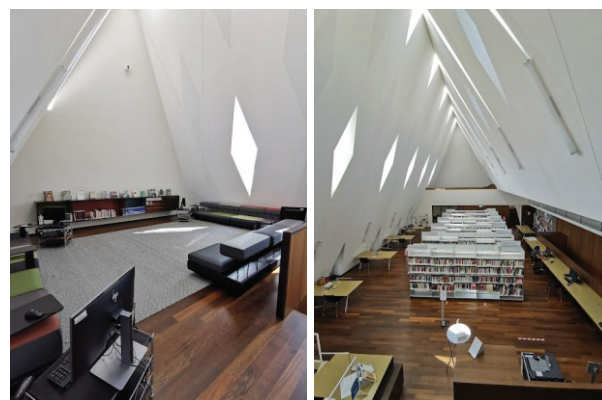

Figura 7. În stânga, *Salon de Musique*; în dreapta, biblioteca din incinta MEG. Fotografie din arhiva personală

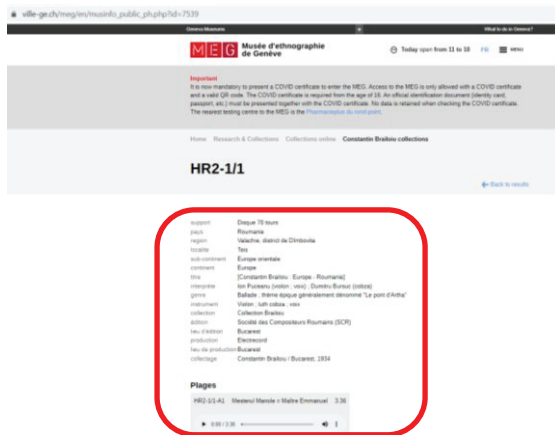

Figure 8. Print-screen from the MEG website

Selecting from the audio material collected from 1913 to 1953, Brăiloiu edited, from 1951 to 1958, *Collection universelle de musique populaire enregistrée* [The world collection of recorded folk music] – 40 records that comprise folk music from Europe, Asia, Africa, and America. It has been edited three times so far. This collection represents the first ambitious project to popularize traditional music globally, for commercial purposes.

During my visit to MEG (the museum's permanent display includes traditional instruments from Romania, entrusted to the Department of Ethnomusicology), beside the access to the library and the music listening room, I could also see Brăiloiu's original phonograms, (Figure 9). They are kept in a storage room, where public access is restricted.

Figure 9. Visit to the MEG, September 2021.
Photograph: Madeleine Leclaire

CONCLUSIONS

The process of digitization and the integration into a digitalized system of the content owned by an archive is extremely beneficial in ethnomusicological research, so that information necessary to scientific documentation is thus saved and can be provided to users. The procedures employed for Brăiloiu's fonds in Geneva should be used for all materials from archives that own such valuable immaterial assets. Being able to consult the descriptions on the institution's website was also very useful in the time span that preceded the visit. The general attitude of the staff of the two institutions was open, seeking to assist the researcher with any kind of information that may contribute to the enlargement of their knowledge. Therefore, I recommend all researchers to access this Archive as frequently as possible. Establishing contact

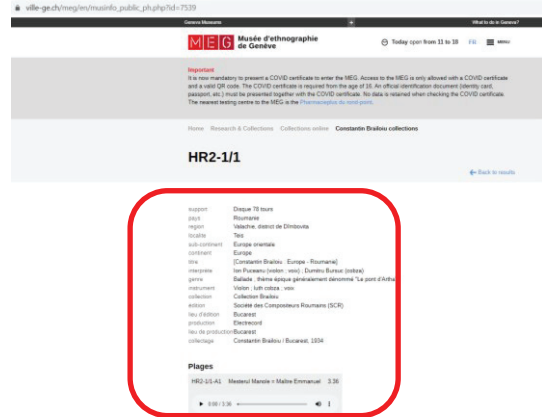

Figura 8. Print-screen de pe site-ul MEG

Cu materialul audio cules în perioada 1913-1953 și în urma unei selecții, Brăiloiu a editat, între 1951-1958, *Collection universelle de musique populaire enregistrée* [Colecția universală de muzică populară înregistrată] – 40 de discuri, care cuprind muzică populară din Europa, Asia, Africa și America. În prezent, aceasta se află la a treia reeditare. Această colecție reprezintă primul proiect ambițios de popularizare globală a muzicii folclorice și prima antologie de muzică populară, cu scop comercial.

Odată cu vizita la MEG (expoziția permanentă a muzeului include instrumente tradiționale din România, expodate aflate în custodia Departamentului de Etnomuzicologie), pe lângă accesul în bibliotecă și la sala de audiții muzicale, am avut ocazia să văd fonogramele originale ale lui Brăiloiu (Figura 9). Acestea sunt păstrate într-o cameră de depozitare, unde accesul publicului este restricționat.

Figura 9. Vizita la MEG, septembrie 2021.
Foto: Madeleine Leclaire

CONCLUZII

Procesul de digitizare și integrarea într-un sistem digitalizat al conținutului deținut de o arhivă este extrem de benefic în cercetarea etnomuzicologică, întrucât astfel sunt salvate și pot fi puse în circulație informații necesare documentării științifice. Precum s-a procedat cu fondul audio al lui Brăiloiu la Geneva, ar trebui să se procedeze cu toate materialele din arhivele ce dețin astfel de valori ale patrimoniului imaterial. De asemenea, consultarea descrierilor de pe site-ul instituției au fost foarte utile în perioada premergătoare vizitei. Atitudinea generală a reprezentanților celor două instituții vizitate a fost una deschisă, orientată înspre a ajuta cercetătorul cu orice tip de informație care ar putea să-i întregască universul de cunoștințe. De aceea, ne exprimăm îndemnul de a accesa

with primary documentation sources is a unique professional fulfilment that can make real, enriching contributions to the final outcome of the research. From my dialogue with the board members of these institutions, I found out that the interest in this field has decreased lately.

As regards Constantin Brăiloiu's contributions, they are a model and a step forward in developing musical folklore research. Their results have become working tools in the activity of future researchers, by identifying such parameters as the genesis and the evolution stages of the music, the rhythm systems, the sound systems, the area, the relationships between the repertoires of various peoples and so on.

ACKNOWLEDGMENTS

I wish to thank the management of the "Gheorghe Dima" Academy of Music in Cluj-Napoca, who approved my research grant from the Research funds of year 2021, so that I could accomplish my mobility. I also wish to express my appreciation for Mr. Didier Grange (the director of the Geneva Archive) and for Mrs. Madeleine Leclaire (the head of the Department of Ethnomusicology of Musée d'ethnographie de Genève), who welcomed me openly and collegially, and offered me their entire support during my visit.

Arhiva cât mai frecvent și de către cât mai mulți cercetători; a lua contact cu sursele primare de documentare reprezintă o împlinire profesională unică și care poate să aducă reale îmbogățiri ale rezultatului final al cercetării. Din dialogul cu șefii acestor instituții, a reieșit că, în ultima vreme, interesul pentru acest domeniu a scăzut.

Cât despre contribuțiile lui Constantin Brăiloiu, acestea reprezintă un model și un pas înainte în dezvoltarea folcloristicii muzicale. Rezultatele acestora au devenit instrumente de lucru în munca viitorilor cercetători, prin identificarea unor parametri precum geneza și stadiile de evoluție ale muzicii, sistemele ritmice, sistemele sonore, aria de răspândire, relațiile dintre repertoriile mai multor popoare și altele.

MULȚUMIRI

Doresc să mulțumesc conducerii Academiei Naționale de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca, care mi-a acordat grantul de finanțare, prin Fondurile de cercetare 2021, pentru a putea realiza mobilitatea. De asemenea, doresc să îmi exprim aprecierea față de domnul Didier Grange (directorul Arhivei orașului Geneva) și față de doamna Madeleine Leclaire (șeful departamentului de Etnomuzicologie din cadrul Muzeului de Etnografie din Geneva), care m-au primit cu multă deschidere și colegialitate, oferindu-mi toată susținerea lor pe parcursul stagiului.

REFERENCES / BIBLIOGRAFIE

- [1] *Dicționarul explicativ al limbii române* [Explanatory Dictionary of the Romanian Language]. (2009). Academia Română (ed.), second edition. Bucharest: Editura Univers Enciclopedic Gold.
- [2] Bălan, O. (2011). General Technological Aspects in Musical Digitology / Generalități tehnologice în digitologia muzicală. *ICTMF, Vol. II, No. 2*, 71-74.
- [3] Bîrlea, O. (1974). *Istoria folcloristicii românești* [The History of Romanian Folkloristics]. Bucharest: Editura Enciclopedică.
- [4] Brăiloiu, C. (1967). *Opere. Vol. I* [Oeuvres. Vol. I]. Bucharest: Editura Muzicală.
- [5] Brăiloiu, C. (1979). *Opere. Vol. IV* [Oeuvres. Vol. IV]. Bucharest: Editura Muzicală.
- [6] Comișel, E. (1996). *Constantin Brăiloiu (1893-1958)*. Bucharest: Editura Academiei Române.
- [7] Comișel, E. (1986). *Studii de Etnomuzicologie* [Ethnomusicology Studies]. Bucharest: Editura Muzicală.
- [8] Cuervo, A. P. (2018). Review Essay: DIY Music Archiving. *The American Archivist, Vol. 81, No. 2*, 516-523.
- [9] Mera, L. (2018). *Îndreptar arhivistic: pentru personalul care creează, păstrează și folosește documente* [Archivistic guide: for the staff that creates, stores, and uses documents]. Cluj-Napoca: Editura Imprimeria Ardealul.
- [10] Pătraș, A. D. (2019). Etape ale demersului cercetării folclorice cu aplicabilitate la zona Munților Apuseni. De la culegere la editare [Stages of the folkloric research procedure applied in the Apuseni Mountains area]. *Ars musicalis: lucrările simpozionului tinerilor cercetători Romeo Ghircoiașiu*. Cluj-Napoca: MediaMusica, 56-64.
- [11] Stoian-Irimie, Delia, and Stoian-Irimie, Dionisie. (2017). Digital Audio Restoration in Ethnomusicological Research / Restaurarea audio în format digital în cercetarea etnomuzicologică. *ICTMF, Vol. VIII, No. 2*, 63-70.
- [12] https://archives.geneve.ch/archive/fonds/musee_dethnographie_geneve_public (retrieved August 10, 2021).
- [13] <https://nextservicesoftware.com/news/digitize-vs-digitalize-know-the-difference/> (retrieved October 12, 2021).
- [14] https://www.ville-ge.ch/meg/en/musinfo_ph.php (retrieved August 10, 2021).
- [15] <https://webactiv.ro/digitizare-digitalizare-si-transformare-digitala/> [retrieved October 12, 2021).